

Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem
Budai Campus
Tájépítészeti, Településtervezési és Díszkertészeti Intézet

Éliás Milán

Élhető Csikágó

Szakedolgozatom témájaként mindenképp egy releváns, urbanisztikai kérdéssel akartam foglalkozni, amelynek eredményei és javaslatai nem csupán az általam vizsgált területre, hanem bármely hasonló adottságú városi környezetre is alkalmazhatók.

Dolgozatom központi kérdése az volt, hogyan alakítható át egy sűrűn beépített, szürke belvárosi környezet úgy, hogy az ne terhet, hanem értéket jelentsen – egyszerre szolgálva a helyi közösség és a városi ökoszisztéma érdekeit. Ennek vizsgálatára a VII. kerület „Csikágó” városrészét választottam, amely Budapest egyik legsűrűbben beépített területe.

Kutatásom alapja az a hipotézis, miszerint a városrész szabadterei (közterületek, belső udvarok) jelenlegi használata nem megfelelő: nem szolgálja sem a lakosok és látogatók igényeit, sem a helyi ökoszisztéma és környezet szükségleteit. Vizsgálataim célja e feltevés igazolása, valamint az erre épülő fejlesztési javaslatok kidolgozása. A módszertan szakmai tanulmányokra, írásokra, helyszíni bejárásokra, megfigyelésekre, fotódokumentációra és digitális térképi elemzésekre épült.

Az alap hipotézist a vizsgálataim igazolták, a szabadterek funkciója, állapota jelenleg nem megfelelő egy élhető városrész létrehozása érdekében. A kutatás megállapította, hogy Csikágó legfőbb problémái a túlzott gépjárműforgalom, a zöldfelületek hiánya, valamint a közterületek kihasználatlansága. A dolgozat javaslatai két, egymást kiegészítő irányba mutatnak:

A közterületek és foghíjtelkek fejlesztése. Cél a Bethlen Gábor tér és a Garay tér közösségi szerepének megerősítése, a foghíjtelkek ideiglenes közösségi és zöldfelületi hasznosítása, valamint az utcahálózat hierarchikus újragondolása, amely a gyalogos- és kerékpáros közlekedést helyezi előtérbe.

A belső udvarok és közvetlen környezetük megújítása. A földszinti és pinceszinti funkciók átalakítása, valamint a zöldfelületek bővítése révén ezek a zárt, elhanyagolt terek ismét közösségi és rekreációs funkciót kaphatnak, hozzájárulva a mikroklíma és a társas élet minőségének javításához.

E beavatkozások célja, hogy a városi tér ne csupán közlekedési háttér, hanem a mindennapi élet színtere legyen – egy fenntartható, emberközpontú és közösségformáló városi szövet alapja. A javasolt fejlesztések fokozatos, egymásra épülő megvalósítása nemcsak a környezeti minőség javulását, hanem hosszú távon egy rugalmas, élhető és jövőálló városi ökoszisztéma kialakulását is elősegítheti.